

197. Ny födkrok.

Jag tror jag kö-per mig en fi-ol, Kon-fo-ni-um och en
 stråke, Och bör-jar spela från pol till pol, och ta be-talt
 som hin hå-ke; Ty nu för ti-den det lö-nar mö-dan, Långt
 mer att spela, än skaffa fö-dan på an-nat sätt, På an-nat sätt.

2. Vår tid är stollig med sin musik,
 Och noga är den ej heller!
 Att koka soppa uppå en spik,
 Rätt bra som konststycke gäller.
 Ju mera tokigt musiken skenar,
 Dess mera mynt man på den förtjänar.
 ∴: Hos publikum. ∴:
3. Var dag en ny speleman står upp
 Att han är bäst, är naturligt;
 Ty ingen förr har gjort såd'na hopp,
 Och stråken fört så finurligt
 De skön'sta toner han vet att nypa, —
 Man måste dit, om man än skall krypa.
 ∴: Och höra på. ∴:
4. Var fiolist är elev, förståss,
 Av Paganini så gärna,
 Mot svårigheten på honom brås
 Med stråken söker han spjärna.
 Men ryktet skriker och folket springer
 Man strör ut guld blott han rör ett
 finger
 ∴: På fiolin. ∴:
5. Blott han är utländsk och har jargon
 Av konnässörerna redan
 Hans namn upphöjts i en följetong:
 Och på konserterna sedan
 De friskt med handskarna applådera
 Handskmakarn skrattar och laskar
 flera
 ∴: Till nästa gång. ∴:
6. Jag tror jag köper mig en fiol,
 Konfonium och en stråke,
 Och börjar spela från pol till pol
 Och ta betalt som hin håke;
 Ty nu för tiden det lönar mödan
 Långt mer att spela, än skaffa födan
 ∴: På annat sätt. ∴:

Elias Sehlstedt.